

גמ"ר 2614/02/14 - מדינת ישראל נגד יניב גולן

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

13 דצמבר 2015

גמ"ר 2614-02-14 מדינת ישראל נ' גולן

לפני כבוד השופט - ס. נשיאה יהושע צימרמן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יניב גולן

הנאשם

גזר דין

כתב האישום ומהלך הדיון:

הנאשם הואשם בכך, שבעת נהיגתו ברכב בכביש מספר 55 לקראת צומת הכניסה לכפר חבילה, נהג ברשלנות, וגרם לתאונת דרכים בה נהרג יאן חודי ז"ל אשר נסע ברכב לפני רכבו של הנאשם. פרטי הרשלנות המיוחסים לנאשם הם, בין היתר, נהיגה במהירות מופרזת ושאינה סבירה בנסיבות הזמן והמקום, אי שמירת מרחק מספיק מרכבו של המנוח, אי האטת מהירות נסיעתו בהתקרבו לצומת, יחד עם יתר פרטי הרשלנות כמפורט בכתב האישום.

בתיק נשמעו הראיות במלואן, פרשת תביעה ופרשת הגנה, ובכלל זאת מומחי ההגנה, והתיק נקבע לסיכומי צדדים ולמתן הכרעת דין. בהמשך, וטרם הגשת הסיכומים, ביקש הנאשם לחזור בו מן הכפירה ולהודות בכל האמור בכתב האישום. ניתנה הכרעת דין, והתיק נדחה לטיעונים לעונש ולקבלת תסקיר שירות מבחן. ביום 8/10/15 לאחר שהתקבל תסקיר שירות המבחן טענה התביעה לעונש. באותו מועד היו אמורים להישמע גם טיעוני ההגנה לעונש ואולם התגלעה מחלוקת בין הצדדים באשר להידרשות ההגנה במסגרת הטיעונים לעונש לנסיבות הכרוכות בעבירה. בהמשך הייתה התדיינות ממושכת בעניין זה, וזאת כאשר ב"כ הנאשם ביקש לעשות שימוש בעובדה מסוימת לשם עתירתו להקלה בעונש.

ביום 17/11/15 נמסרה החלטת בית המשפט בעניין זה, ונקבע כי לא הוכחה הנסיבה אשר ההגנה טענה לה והצדדים השלימו את טיעוניהם לעונש. התביעה הגישה הצהרת נפגע עבירה, ההגנה טענה לעונש, ונשמעה עדותה של גב' יהודית גולן, אימו של הנאשם ונמסרו דברי הנאשם.

טיעוני הצדדים לעונש

ראיות וטיעוני התביעה

התביעה בטיעוניה לעונש מסרה כי רשלנותו של הנאשם הינה חמורה. התביעה טענה כי לאופן נהיגתו של הרכב האלמוני כמפורט בכתב האישום אין השלכה באשר להפחתת רמת רשלנותו של הנאשם. התביעה התייחסה להיקף רשלנותו של הנאשם, אשר לדידה הינה רשלנות חמורה, ולתוצאה החמורה שנגרמה מהתאונה והיא אובדן חיי אדם.

התביעה הפנתה אל פסק הדין המנחה בענין אלמוג וצינה את שלושת השיקולים המנחים בגזירת העונש ובהם הכלל ולפיו ינתן משקל מופחת לנסיבות האישיות של מבצע העבירה.

התביעה טענה למתחם ענישה אשר נע בין 12 חודשי מאסר בפועל ל- 24 חודשי מאסר בפועל, ובמסגרת טיעוניה לעונש סברה כי העונש הראוי הינו 16 חודשי מאסר. בנוסף לכך עתרה התביעה להטלת פסילה לתקופה שלא תפחת מעשר שנים, מאסר מותנה ופיצוי.

המאשימה הגישה הצהרת נפגע עבירה.

ראיות וטיעוני ההגנה

בפתח טיעוני ההגנה לעונש העידה אמו של הנאשם ותארה את נסיבות חייו של בנה, ואת נסיבותיה, ובכללם הקשיים הרפואיים איתם המשפחה מתמודדת. סנגורו של הנאשם טען כי ישנו "גורם זר מתערב" וקיימת רשלנות תורמת של אותו גורם, ומשכך אין לייחס את מלוא הרשלנות לנאשם וודאי לא ברף הגבוה. הסנגור אף התייחס לסוגיית התקלה באורות הבלימה. הסנגור הפנה את ביהמ"ש לתסקיר שירות המבחן אשר מתאר את נסיבותיו האישיות של הנאשם ובסיכומו של דבר עתר להטלת מאסר בעבודות שירות. הסנגור הפנה לפסיקה התומכת בטיעונו. בסיום טיעוני ההגנה מסר הנאשם את דברו ואת צערו הרב, הנאשם אף הצטער על העדרותה של משפחת המנוח משום שביקש לבטא בפניהם את צערו הרב.

דין והכרעה

אכן כפי שצינה המאשימה, פסק הדין בענין אלמוג, מנחה, וקובע את הכללים אותם יש לבחון בגזירת הדין, בתאונת דרכים בה נגדם בשל נהיגה רשלנית.

ראשית לכל, יש לתת את הדעת לתוצאה הקשה בה קופדו חייו של המנוח, יאן חודי ז"ל. לבית המשפט הוגשה הצהרת בנו של המנוח אשר לצערו הרב לא עמדו לו כוחותיו, הן מבחינה רגשית והן מבחינה פיזית, להתייצב בבית המשפט ולומר את דברו. הבן תאר בהצהרתו את דמותו של אביו, תאר בקצרה את קורות חייו, החל כ"לוחם צעיר ואמיץ בשורות הפרטיזנים (סיפורו מופיע ביד ושם)" והמשך כלוחם בצה"ל, מפקד במשטרת ישראל ובמשמר האזרחי. הבן מספר על הפגיעה הקשה ועל האובדן הגדול למשפחה כולה. בנסיבות אלו ובהמשך לעקרון המנחה בפסק הדין בענין אלמוג, ובשל עקרון קדושת החיים, העונש ההולם את מעשיו של הנאשם הינו מאסר מאחורי סורג ובריח.

רמת רשלנות

היבט נוסף שעל בית המשפט לבחון הינו רמת רשלנותו של הנאשם. בית המשפט בהחלטתו המפורטת מיום 17/11/15 דחה את עמדת ההגנה ולפיה התקלה באורות הבלימה משליכה על רמת רשלנותו של הנאשם. יחד עם זאת, בית המשפט מקבל את עמדת ההגנה ולפיה לנוכחותו של רכב אלמוני, במקום, ולאופן נסיעתו, ישנה השפעה, ולא מועטה על רמת רשלנותו של הנאשם. על פי עובדות סעיף 4 לכתב האישום "בהתקרב רכב הפאסט (רכבו של המנוח, י.צ.) לצומת, פנה רכב שזהותו אינה ידועה למאשימה, מהכפר חאבלה שמאלה, לנתיב הנסיעה של רכב הפאסט, וגרם בכך לרכב הפאסט להאט את מהירות נסיעתו". רכב הנאשם נסע מאחורי רכב המנוח, ומשכך המנוח האט את מהירות נסיעתו באופן פתאומי ובלתי צפוי, בשל אופן נהיגתו של הרכב האלמוני שנכנס במפתיע לצומת, פגע בו

רכבו של הנאשם. אין באמור כדי לנתק את הקשר הסיבתי, שהרי הנאשם לא שמר על מרחק מספיק מרכב המנוח ונסע במהירות אשר איננה סבירה בנסיבות הזמן והמקום, ואף לא האט את מהירות נסיעתו בהתקרבו לצומת, ואולם כניסתו של הגורם הזר המתערב לתוך תחומי הצומת, כניסה אשר אין חולק כי גרמה להאטה פתאומית של רכב המנוח, גרמה מן הסתם, לקיצור הטווח שבין רכב המנוח לרכב הנאשם. משכך, בהחלט ניתן לקבוע כי רמת רשלנותו של הנאשם, בנסיבות המתוארות, מופחתת. יחד עם זאת גם לא ניתן לומר, לנוכח פרטי הרשלנות המוסכמים והמפורטים בכתב האישום, כי רשלנותו נמוכה

נסיבות אישיות

באשר לנסיבות האישיות - הנאשם חייל בשירות סדיר אשר אמור להשתחרר משירותו בתקופה הקרובה. לבית המשפט הוגש מכתב ממפקדו של הנאשם המתאר את תפקודו וזאת למרות כל קשייו, המוכרים ע"י רשויות הצבא. הוגש תסקיר שירות מבחן אשר מתאר את נסיבות חייו של הנאשם, את קשייו, ואת מאמציו להשתלב למרות קשיים אלו. אין חולק, ואף שירות המבחן עמד על כך, כי הנאשם נורמטיבי, חש באחריותו לתאונה ולתוצאותיה הטררגיות, ושירות המבחן התרשם אודות ההשפעה שהיתה לתאונה זו על חייו של הנאשם. שירות המבחן סבור כי לנוכח מצבו הנפשי של הנאשם יהיה קושי בהתמודדות עם ענישה בדרך של מאסר מאחורי סורג ובריא ויתכן כי לעונש זה יהיה השפעה רגרסיבית על מצבו ועל יכולת הסתגלותו ושיקומו בעתיד. יש גם להביא בחשבון את הנסיבות המשפחתיות. בנוסף, אימו של הנאשם העידה בפני בית המשפט, מסרה אודות מצבה הרפואי והוגש תעוד רפואי. אין ספק כי יש לתת את הדעת להתרשמותו של שירות המבחן ואולם כל זאת יש לבחון למול הקביעה המנחה ולפיה ניתן אך משקל נמוך לנסיבות אישיות. בהעדר נסיבות קיצוניות, וכאלו אין בפני, אין לגזור את הדין אלא למאסר מאחורי סורג ובריא. יחד עם זאת ניתן משקל לאמור בקביעת משך המאסר שיוטל על הנאשם.

מתחם הענישה וקביעת העונש בתוכו

התביעה טענה למתחם הענישה ואולם לטעמי מתחם הענישה ההולם מקרה זה, בשים לב לנסיבות הכרוכות בעבירה, נע בין 6 חודשי מאסר, מאחורי סורג ובריא, לבין 20 חודשי מאסר. בקביעת הענישה בתוך המתחם נותן בית המשפט את דעתו לנסיבות שאינן כרוכות בעבירה. במקרה שבפנינו אין ספק כי הפגיעה הצפויה לנאשם, לרבות בשל גילו, והפגיעה הצפויה למשפחתו, הינן רבות (סעיף 40 יא (1), (2) ו-(3) לחוק העונשין), התנהגותו החיובית ונסיבות חייו (סעיף 40 יא (7) ו-(8) לחוק) אף הן צריכות להיבחן כמצוות המחוקק, כמו גם העדר עבר פלילי או תעבורתי (סעיף יא (11) לחוק). יש גם לקחת בחשבון את הודאתו של הנאשם בעבירה אם כי זו ניתנה בשלב מאוחר מאוד של המשפט. לנוכח כל האמור, אני סבור כי יש לקבוע את העונש ברף התחתון של מתחם הענישה.

באשר לתקופת פסילת רשיון הנהיגה. הצדדים לא טענו ממושכות בעניין, ואני סבור כעתירת התביעה כי יש לקבוע תקופת פסילה ממושכת של 10 שנים.

הטלת פיצויים

באשר להטלת פיצויים לטובת עזבון המנוח, התביעה עתרה קצרות והסנגור לא טען בעניין זה. לטעמי יש ליתן חשיבות רבה לרכיב עונשי זה המבטא ערך מוסרי וחינוכי. להבדיל מרכיבי ענישה אחרים, תשלום הפיצוי ניתן ישירות מידי הנאשם לידי משפחת המנוח ולכך יש ערך מוסרי רב והדברים נכונים שבעתיים לנוכח המעמד אשר ניתן לנפגעי העבירה כיום

לעומת מעמדם בעבר.

סוף דבר

לנוכח כל האמור אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

מאסר בפועל מאחורי סורג ובריש לתקופה של 6 חודשים.

פסילת רשיון נהיגה לתקופה של 10 שנים.

מאסר לתקופה של 10 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים אם יעבור את העבירה בה הורשע או אם ינהג בזמן פסילה.

תשלום פיצויים לטובת עזבון המנוח בסך של 30,000 שח .

בנסיבות העניין לא הוטל קנס.

**ניתנה היום, א' טבת תשע"ו, 13 דצמבר 13 דצמבר
2015, בנוכחות הצדדים.**